

VIŠI SUD U PODGORICI

Kž.br. 2404/10

Podgorica, 22.12.2010. godine

U IME NARODA!

VIŠI SUD U PODGORICI, kao drugostepeni krivični, u vijeću sastavljenom od sudija Čedomira Janjevića, kao predsjednika vijeća, te Dragice Vuković i Sonje Cvetičanin Ognjenović, kao članova vijeća, uz učešće zapisničara Slađane Adžić, u krivičnom predmetu protiv **okrivljenog Saveljić Darka**, zbog krivičnog djela klevete iz čl. 196 st. 2 u vezi st. 3 i 1 KZ, rješavajući po žalbama privatnog tužioca Slobodana Radonjića i njegovog punomoćnika, Vučka Bjelanovića, advokata iz Podgorice, izjavljenima protiv presude Osnovnog suda u Podgorici K.br. 10/347 od 21.06.2010. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 22.12.2010. godine, donio je slijedeću

P R E S U D U

ODBIJAJU SE žalbe privatnog tužioca Slobodana Radonjića i njegovog punomoćnika Vučka Bjelanovića, advokata iz Podgorice, kao neosnovane, a presuda Osnovnog suda u Podgorici K.br. 10/347 od 21.06.2010. godine **POTVRĐUJE**.

O b r a z l o ž e n j e :

Pobijanom presudom okrivljeni Saveljić Darko je, na osnovu čl. 363 tač.3 ZKP, oslobođen od optužbe zbog krivičnog djela klevete iz čl. 196 st.2 u vezi st.3 i 1 KZ, bliže opisanog u izreci te presude. Istom presudom je odlučeno da će se o troškovima postupka odlučiti posebnim rješenjem.

Protiv te presude blagovremeno su izjavili žalbe privatni tužilac i njegov punomoćnik, Vučko Bjelanovića, advokat iz Podgorice, s time što punomoćnik privatnog tužioca presudu pobija zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, zbog povrede krivičnog zakonika i zbog odluke o krivičnoj sankciji sa prijedlogom da Viši sud uvaži njegovu žalbu, te pobijanu presudu ukine i vrati prvostepenom sudu na ponovni postupak ili pak da je preinači na način da okrivljenog oglasi krivim i kazni po zakonu. Privatni tužilac u svojoj žalbi uglavnom ističe da je sud pogrešno utvrdio da se radi o vrijednosnom sudu, a iz njegove žalbe se može zaključiti da on takođe predlaže preinačenje ili ukidanje pobijane presude.

Po razmatranju pobijane presude, žalbe i svih spisa ovog predmeta, a pazeći po službenoj dužnosti na odredbu čl. 388 ZKP-a, Viši sud je našao da žalbe privatnog tužioca i njegovog punomoćnika nijesu osnovane.

Naime, prvostepena presuda ne sadrži ni jednu povredu postupka na koju sud pazi po službenoj dužnosti, a nije donijeta niti uz bitnu povredu odredaba krivičnog postupka iz čl.376. st.1 tačka 11 ZKP-a, jer su u presudi dati razlozi o odlučnim činjenicama, a ti razlozi imaju oslonca u dokazima i spisima predmeta. Prvostepeni sud je ocijenio svaki dokaz pojedinačno i u međusobnoj povezanosti, te dao dovoljne razloge koje dokaze prihvata i koje činjenice na njima zasniva. Razlozi nijesu međusobno protivrječni, već su isti jasni i potpuni.

Punomoćnik privatnog tužioca presudu uglavnom pobija zbog toga što smatra da je okrivljeni iznio neistinite činjenične tvrdnje za privatnog tužioca, te da se ne radi o vrijednosnom sudu, jer je privatnom tužiocu rečeno da je neznalica. Nadalje, u žalbi se navodi da se prvostepeni sud nije bavio ocjenom izvedenih dokaza i da nije dao razloge zbog čega zaključuje da opušteni nije vrijedao privatni život tužioca. Zbog svega toga žalilac smatra da je sud pogrešno utvrdio činjenično stanje, što je za posljedicu imalo pogrešnu ocjenu suda u pogledu postojanja djela i krivice optuženog.

Nasuprot tome, ovaj sud je mišljenja da je prvostepeni sud izvedenim dokazima na glavnom pretresu pravilno i potpuno utvrdio činjenično stanje i na isto pravilno primijenio zakon kada je okrivljenog oslobodio od optužbe za krivično djelo klevete iz čl. 196 st.2 u vezi st.1 KZ.

Takođe se neosnovano u žalbi navodi da prvostepeni sud nije izvršio ocjenu izvedenih dokaza, jer je sud određeno i potpuno iznio koje činjenice i iz kojih uzima kao dokazane, te je izvršio ocjenu dokaza, a naveo je i kojim se razlozima rukovodio pri rješavanju pravnih pitanja, a naročito pri utvrđivanju da li postoji krivično djelo i krivica optuženog.

Pravilan je zaključak prvostepenog suda da okrivljeni ne postupa sa potrebnim umišljajem za krivično djelo klevete, odnosno da iz provedenih dokaza ne proizilazi da okrivljeni svjesno za privatnog tužioca iznosi neistinite tvrdnje koje mogu škoditi njegovoj časti i ugledu.

Naime, nesporno je utvrđeno da okrivljeni u predmetnom tekstu, kao predsjednik Centra za zaštitu i proćavanje ptica i ornitolog Zavoda za zaštitu prirode, iznosi svoje mišljenje o pitanju od opšteg društvenog interesa - izgradnja brana na Morači i da se u tome se ne slaže sa privatnim tužiocem, a čitav kontekst u kojem je okrivljeni upotrijebljava izraze koji su predmet privatne

tužbe ("naučna neistina" i "neznanje") ukazuje da se radi o kritici profesionalne djelatnosti privatnog tužioca, upravo vezanoj uz izgradnju tih brana. Na to ukazuje i dalji tekst članka: "Samo sam u CANU čuo da potapanje kanjona i trajni gubitak staništa donosi progradacione procese u prirodi". Dakle, s obzirom da se radi o mišljenju okrivljenog, koji ne smatra opravdanim graditi brane na Morači, pravilan je zaključak prvostepenog suda da se u konkretnom slučaju radi o iznešenom negativnom vrijednosnom sudu o djelatnosti i izlaganju privatnog tužioca u CANU, a ne o činjeničnoj tvrdnji čija bi se istinitost trebala dokazivati u postupku.

Neosnovano se u žalbi navodi da je okrivljeni iznosio tvrdnje na račun ličnosti privatnog života tužioca, jer iz provedenih dokaza jasno prozilazi da se radi o iznijetom mišljenju o djelatnosti privatnog tužioca, i to u javnoj kritici, odnosno u zaštiti opravdanog interesa. Sud pravilno zaključuje da je okrivljeni upotrijebio samo one izraze neophodne za kritikovanje stavova privatnog tužioca o izgradnji brana na Morači, te da svrha iznijetih navoda nije bila niti da povrijedi čast i ugled privatnog tužioca.

Pravilan je zaključak prvostepenog suda da bi kažnjavanje za ovako izrečenu javnu riječ bilo u suprotnosti i sa članom 10 st. 1 Evropske konvencije o ljudskim pravima (pravo na slobodu izražavanja), jer pitanje izgradnje brana na Morači interesuje javnost, dakle radi se o mišljenju izrečenom u javnoj debati, pa se žalitelji i u tom pravcu upućuju na valjane i prihvatljive razloge prvostepene presude.

Zbog svega toga, kako je prvostepeni sud pravilno oslobodio okrivljenog od optužbe za djelo klevete, te kako nema razloga da se pobijana presuda preinači, a niti ukine, valjalo je odbiti kao neosnovanu žalbu privatnog tužioca i njegovog punomoćnika, na osnovu čl. 396 ZKP-a i odlučiti kao u izreci ove presude.

Zapisničar,
Slađana Adžić, s.r.

PREDSJEDNIK VIJEĆA-SUDIJA,
Čedomir Janjević, s.r.

Tačnost otpavka ovjerava,

